

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: Udrag fra JEG GIK TIL VINDVET -

Citation: Aakjær, Jeppe: "Digte 1885-1908. - 1918", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1885-1908. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 24. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer01val-shoot-idm139725300723632/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Digte 1885-1908. - 1918

HYLDEST-TELEGRAM.

Af syv Studenter er de sex Poeter,
blandt otte Præster er der ni Profeter,
og alle Mejerister er Athleter,
der rider — Himlen ved — hvormange tusend Meter,
og altid faar Medaljer, aldrig Beter.

Jeg glæder mig pligtskyldigst ved hvad sket er.
Gid I maa have endnu mange Tête-a-tête'r
med Sportens Gud, før vi blandt Stjerner og Kometer
skal samles foran Porten til St. Peter!

I Sejrherrer i den ædle Sport,
rid dog for Guds Skyld aldrig længer bort,
end jeg kan sende mit Lykønskingskort!

Den sidste store vovsomme Rekord
den gjælder ovennævnte Peters Port;
og der skal *Esper*, Jyllands første Rytter,
i Haanden trykke Nimrod størst blandt Asiens Skytter!

1/7 1892.

JEG GIK TIL VINDVET —

JEG gik til Vindvet og stirred ud,
men Skyerne drev med Regn og Slud.
„Saa bli'r hun hjemme, det er et Tegn;
hun hader Regn“.

Jeg gik bag Laden og saa mod Vest,
men Stormen sadled den høje Hest.
„Saa er hun ejbeller i Dag min Gjest,
hun hader Blæst“.

Jeg gik og glædtes den Dag saa lang,
for Solen skinned, og Lærken sang.
„I Dag hun kommer, min Sjæls Idol,
hun elsker Sol!“